



Arrest

nr. 341 980 van 26 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WOLSEY
Verbindingslaan 27
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 20 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 18 december 2025.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat J. DEKEY *loco* advocaat J. WOLSEY.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de wnd. voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. De verzoekende partij, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal), getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 10 juni 2025 op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij heeft een verzoek om internationale bescherming in Griekenland ingediend op 14 maart 2023 en ze werd er erkend als vluchteling op 8 juni 2023 (Eurodac Marked Record). De verzoekende partij legt ter staving van haar beroep een kopie neer van haar Griekse verblijfsvergunning en haar Griekse paspoort. Haar Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 7 juni 2026. Haar Grieks paspoort is geldig tot en met 5 juli 2028.

2. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

3. Beide partijen werden op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingwet gevraagd door de Raad om actuele rapporten voor te leggen aangaande de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Beide partijen hebben naar aanleiding van deze beschikking actuele rapporten omtrent de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland neergelegd.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt dat aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociaalezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) barrières vormen die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen leven. Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, is er een evolutie naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

Rekening houdend met het geheel van landeninformatie die door beide partijen worden bijgebracht, besluit de Raad dat in de huidige stand van zaken evenwel niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer precaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart

2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij op basis van haar individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers om internationale bescherming, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetswijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt de verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat zij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

4. De verzoekende partij slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Ze betwist weliswaar in haar verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie, haar reeds afgelegde verklaringen te herhalen en te stellen dat zij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt verzoekende partij geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van haar beschermingsverzoek.

De verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat ze over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. De verzoekende partij brengt op de DVZ naar voor dat ze een goede gezondheid heeft, maar wel een gebroken arm, en dat ze in België een behandeling krijgt voor haar gebroken arm (verklaring dvz, vraag 29). Ze werd hiervoor ook geopereerd in Griekenland (NPO, p.15) en ook in België werd ze hieraan geopereerd (NPO, p.4). De verzoekende partij verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud dat ze in België een psycholoog ziet waar ze reeds twee maal een sessie bij heeft gevolgd (NPO, p.5). Ze verwijst ook naar haar psychologische problemen ten gevolge van de problemen in haar regio van herkomst. De verzoekende partij legt ook verschillende documenten neer om haar medische en psychologische toestand te staven.

Wat betreft haar medische toestand blijkt uit de documenten dat ze voor haar arm inderdaad twee maal een operatie heeft ondergaan zowel in Griekenland als in België. Deze operatie vond in Griekenland plaats op 11 juli 2024 en de operatie in België heeft plaatsgevonden op 28 januari 2025. In dit document kan ook worden gelezen dat na haar operatie door een arts werd vastgesteld dat ze een goede functionaliteit heeft van haar arm en dat de pijnklachten beperkt zijn. Uit de documenten en haar verklaringen kan ook niet blijken dat ze omwille van de problemen aan haar arm bij een terugkeer naar Griekenland niet in staat zou zijn om zelfstandig in haar levensonderhoud te voorzien waardoor ze bij een terugkeer naar Griekenland in een toestand van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. De problemen aan haar arm kunnen dan ook niet gezien worden als een bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak.

Wat betreft haar psychologische problemen legt ze door middel van een aanvullende nota een psychologische attest neer. Hierin kan worden gelezen dat de verzoekende partij symptomen vertoont die passend zijn bij een ernstige depressieve stoornis en een posttraumatische stressstoornis. Deze symptomen zijn: het hebben van een sombere stemming, hopeloosheid, verminderde energie, herbelevingen, nachtmerries, vermijdingsdrang, hyperwaakzaamheid, slaapproblemen, lichamelijke spanningsklachten en vermoeidheid. Haar psychische toestand wordt omschreven als verzwakt met nood aan continuïteit van zorg, stabiliteit en veiligheid. Uit dit document blijkt echter niet dat de verzoekende partij omwille van haar psychische noden niet in staat is om zelfstandig in haar levensonderhoud te voorzien waardoor ze bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie van ernstige materiële deprivatie zal terechtkomen. In het

document dat haar psychologische toestand staft, staat eveneens te lezen dat een gedwongen terugkeer naar Griekenland een hoog risico op hertraumatisering en verder psychische decompensatie inhoudt. Een terugkeer naar Griekenland zou verder een ernstig schadelijk en potentieel levensgevaarlijk zijn voor haar mentale gezondheid. Het is echter niet duidelijk waarop de behandelend psycholoog deze conclusie baseert of waarom zij denkt dat een terugkeer naar Griekenland dergelijke negatieve gevolgen zou hebben voor haar mentale toestand. De documenten die haar psychologische toestand dienen te staven, tonen dan ook niet aan dat ze bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Haar mentale toestand kan dan ook niet beschouwd worden als een bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak.

Hoewel niet ontkend wordt dat de situatie in Gaza een invloed kan hebben op de gemoedstoestand van verzoekende partij, toont zij niet concreet aan dat zij kampt met psychologische problemen die haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Aldus brengt verzoekende partij wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

In de mate verdere psycho-medische opvolging noodzakelijk is, toont de verzoekende partij niet aan dat zij in Griekenland geen toegang zal hebben tot eventuele benodigde medische en/of psychologische ondersteuning. Zo is haar verblijfsvergunningen nog geldig. Voorts blijkt uit niets en de verzoekende partij toont niet aan dat zij, om redenen voorzien in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in Griekenland geen toegang zou hebben tot de gezondheidszorg. Uit haar verklaringen blijkt immers dat ze wel degelijk een behandeling in Griekenland heeft gekregen. Zo werd hierboven reeds vastgesteld dat ze in Griekenland werd geopereerd aan haar arm. Ze diende niet te betalen voor deze zorg (NPO, p.16), enkel voor haar eigen medicijnen (NPO, p.17). Ze brengt dus geen concrete elementen bij die zouden kunnen aantonen dat ze geen medische zorgen in Griekenland heeft gekregen of bij een terugkeer naar Griekenland zou kunnen krijgen.

Uit de documenten in het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij haar AMKA heeft ontvangen (bijkomende vragen m-status Griekenland). In het verzoekschrift stelt zij echter dat zij bij een terugkeer naar Griekenland niet over een actieve AMKA zal beschikken.

Verzoekende partij toont niet aan dat zij er bij een terugkeer naar Griekenland niet in zou slagen om een AMKA aan te vragen, dan wel deze te activeren. Zij dient hiervoor haar verblijf in Griekenland te bewijzen aan de hand van haar ADET, een verblijfsadres en werk. Het bewijs van verblijf in het land kan bestaan uit één van de volgende documenten: eigendomsbewijs, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een certificaat van detentie overleggen. Daarnaast moeten statushouders ook een certificaat van aanwerving van een werkgever of een arbeidsovereenkomst die is geüpload in het informatiesysteem van het ministerie van Werkgelegenheid (ERGANI) of een verklaring van de bevoegde belastingdienst dat men als zelfstandige is begonnen voorleggen ("Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20; "Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 23). Uit algemene informatie blijkt bovendien dat zelfs indien zij niet over een AMKA beschikt, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: "If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription" (UNHCR Greece, "Living In Greece – Access to healthcare", beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", september 2024, p. 49, 50-51). De verzoekende partij toont dan ook niet aan dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate zij nood zou hebben aan medische en/of psychologische opvolging, zij hiervan verstoken zal blijven en zij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging of artikel 4 van het Handvest.

In de mate dat kan worden aangenomen dat er in Griekenland een kwaliteitsverschil mogelijk is in vergelijking met België op vlak van gezondheidszorg en sociale bescherming, volstaat dit op zich niet om te besluiten dat de verzoekende partij bij een terugkeer naar Griekenland zou belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU. Evenmin houdt zulk kwaliteitsverschil verband met de artikelen

48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hetzelfde geldt immers voor de Griekse onderdanen. Bovendien hebben personen die internationale bescherming genieten, recht op een ziektekostenverzekering onder de voorwaarden die de wet aan Griekse burgers stelt. Het komt de verzoekende partij toe, in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, om in concreto aan te tonen dat zij haar rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden in Griekenland en zij, zoals in casu aangevoerd, als statushouder geen toegang heeft tot medische zorg. De verzoekende partij slaagt hier echter niet in. De verzoekende partij toont hoe dan ook niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat zij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, geen toegang zal hebben tot of kunnen genieten van de nodige sociale bijstand en gezondheidszorg.

Bijgevolg liggen er geen overtuigende elementen voor waaruit zou blijken dat de verzoekende partij omwille van haar gezondheidstoestand over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die het haar dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig haar rechten uit te oefenen, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, zodat er een ernstig risico is dat zij bij terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Aldus brengt verzoekende partij wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

5. De verzoekende partij heeft een verzoek om internationale bescherming in Griekenland ingediend op 14 maart 2023 en ze werd er erkend als vluchteling op 8 juni 2023 (Eurodac Marked Record). De verzoekende partij legt ter staving van haar beroep een kopie neer van haar Griekse verblijfsvergunning en haar Griekse paspoort. Haar Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 7 juni 2026. Haar Grieks paspoort is geldig tot en met 5 juli 2028. Het verstrijken van de geldigheid van deze verblijfstitel blijkt nergens uit en wordt door verzoekende partij niet aangetoond. Zij kan in het verzoekschrift aldus niet dienstig verwijzen naar de algemene informatie betreffende de moeilijkheden bij het hernieuwen en verlengen van Griekse verblijfsdocumenten daar ze op heden over een geldige verblijfsvergunning beschikt. De verzoekende partij verklaart op heden nog steeds over haar Griekse documenten te beschikken (verklaring dvz, vraag 23). De verzoekende partij verklaart ook over een AFM te beschikken (NPO, p.6). De commissaris-generaal stelt terecht dat deze even lang geldig is als haar verblijfsvergunning en dus nog geldig is tot en met 7 juni 2026.

6. Het komt aan de begunstigde van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen mogen geenszins blijken uit de verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. De verzoekende partij heeft slechts een korte tijd als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland verbleven. Ze is erkend als vluchteling in Griekenland op 8 juni 2023 en verklaart haar Griekse verblijfsvergunning te hebben verkregen 4,5 maanden na haar erkenning. Dit betekent dat ze midden november haar Griekse verblijfsvergunning heeft verkregen. Ze heeft Griekenland verlaten op 29 juli 2024. Ze heeft dus 8,5 maanden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland met de vereiste verblijfsdocumenten in Griekenland verbleven. Uit dit korte verblijf is het voor de verzoekende partij moeilijk om reeds alle mogelijkheden tot het vinden van huisvesting, tewerkstelling en mogelijkheid tot taallessen te onderzoeken en haar conclusies te trekken omtrent de moeilijkheden of onmogelijkheid tot de toegang daartoe. Wat betreft haar zoektocht naar tewerkstelling, blijkt uit haar verklaringen dat ze er in slaagde om werk te vinden in Griekenland. Zo verklaart ze verschillende jobs te hebben gedaan in Griekenland in de bouw (NPO, p.12-13). Deze tewerkstelling was wel steeds in het zwart (NPO, p.12) en ze heeft deze jobs "via via" gevonden. Uit haar verklaringen blijkt echter niet dat ze de van haar te verwachten inspanningen heeft geleverd om legale tewerkstelling te vinden. Zo blijkt niet dat ze een beroep heeft gedaan op de Griekse overheid of een interimbureau om legale tewerkstelling te vinden. De verzoekende partij kon ook steeds huisvesting in Griekenland vinden. Zo verbleef ze in een gezamenlijke woning (NPO, p.12) en kon ze op haar verschillende tewerkstellingen verblijven (NPO, p.12). De verzoekende partij toont niet aan dat ze een beroep heeft gedaan op de Griekse overheid om een betere huisvesting te bekomen. Het is echter de verantwoordelijkheid van de begunstigde om internationale bescherming om de rechten verbonden aan haar status af te dwingen bij de overheid die haar deze bescherming heeft gegeven. De verzoekende partij blijft hier echter in gebreke. De verzoekende partij stelt dat ze geen steun heeft gekregen van de Griekse autoriteiten en stelt daarbij dat ze steun zocht bij een organisatie maar hier geen steun van kreeg (NPO, p.13). Ze kan zich echter niet meer herinneren welke organisatie dit was (NPO, p.14) en ze is ook maar één keer langsgeweest (NPO, p.14). Dit toont niet aan dat ze verregaande inspanningen heeft geleverd om hulp

en steun in Griekenland te vinden. Ook haar inspanningen om Grieks te leren en daarbij haar integratie in Griekenland te versnellen en te vergemakkelijken zijn eerder beperkt. Zo verklaart ze wel op haar werk enkele Griekse woorden te hebben geleerd (NPO, p.14) maar blijkt niet dat ze enige inspanningen te hebben geleverd om het Grieks te leren. Verder verklaart de verzoekende partij over familie te beschikken in België (NPO, p.16). Ze brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat haar familie in België haar niet kan ondersteunen bij het uitbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland. Zij maakt dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat zij buiten haar eigen wil om in de onmogelijkheid was om haar rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoonde. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Waar de verzoekende partij stelt dat ze het slachtoffer is geworden van diefstal gepaard met fysiek geweld waardoor ze verwond werd aan haar arm (NPO, p.15-16), dient in navolging van de commissaris-generaal te worden vastgesteld dat deze problemen niet kunnen worden gekwalificeerd als daden van vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een vernederende of mensonterende behandeling in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij maakt ook niet aannemelijk dat ze bij een terugkeer naar Griekenland en bij eventuele problemen geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Griekse autoriteiten. De verzoekende partij brengt immers geen concrete elementen bij waaruit zou kunnen blijken dat de bescherming van de Griekse autoriteiten niet effectief was. Ze heeft immers geen aangifte bij de politie gedaan (NPO, p.16). Daar de Griekse autoriteiten niet op de hoogte waren van dit incident, konden ze ook geen bescherming bieden. De verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat de bescherming van de Griekse autoriteiten op heden niet actueel of doeltreffend is.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoekende partij in gebreke blijft.

Verzoekende partij toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Ze toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

De verzoekende partij kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Zij maakt niet in concreto aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypothesen zonder dat de verzoekende partij aantoonde dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

7. De artikelen 2 en 3 van de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De motieven van de bestreden beslissing kunnen echter op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke

juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

8. Waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar verschillende arresten van de Raad, dient er op gewezen dat de precedentenwerking in de Belgische en continentale rechtsorde geen toepassing kent. Haar verwijzing naar verschillende arresten van de Raad zijn dan ook niet dienstig. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt ook in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen en toegespitst op verzoekers individuele situatie.

8. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 29 januari 2026 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1406 legt de eed af en tolkt Arabisch

De voorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.

VzP benadrukt haar bijgebrachte medisch dossier. VzP neemt verschillende soorten medicatie, heeft ernstige psychologische problemen, ernstige slaapproblemen. De behandelende psycholoog attesteert deze verergerd zijn door haar ervaringen in Griekenland en zo ernstig zijn dat ze een impact hebben op het dagelijks functioneren. Verzoeker heeft een operatie aan de arm ondergaan en heeft geen actief AMKA nummer. Verzoeker heeft tijdens zijn verblijf in Griekenland nooit legaal werk gevonden en werd meermaals uitgebuit. Er zijn geen indicaties dat de situatie nu anders zou zijn en hij toegang zal hebben tot de gezondheidszorg. VzP verwijst daarbij naar een arrest van de Raad van een verzoeker die geen AMKA had en een psychologische kwetsbaarheid kende.”

4.1. De verzoekende partij voegt op 27 januari 2026 een aanvullende nota toe. Deze aanvullende nota bevat het medisch dossier van de verzoekende partij, een rapport dat dateert van 5 juni 2024 met als titel “*Essential but Invisible and Exploited: A literature review of migrant workers’ experiences in European agriculture*” van Oxfam, een rapport dat dateert van september 2024 met als titel “*Police Brutality and Fundamental Rights – An overview of police arbitrariness in Greece*” van de *Hellenic League for Human Rights* en twee arresten van de Raad.

5. De verzoekende partij brengt met voormeld betoog ter terechtzitting en de bij aanvullende nota aangevoerde elementen geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 16 december 2025.

5.1. In de beschikking werd vastgesteld dat de medische en psychologische problemen van de verzoekende partij niet kunnen worden beschouwd als een bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak.

Wat betreft haar medische toestand werd vastgesteld dat ze twee maal een operatie heeft ondergaan, zowel in Griekenland als in België. Er werd door een arts een goede functionaliteit van haar arm vastgesteld en ook haar pijnklachten zijn beperkt. Uit de documenten en haar verklaringen kan ook niet blijken dat ze omwille van de problemen aan haar arm bij een terugkeer naar Griekenland niet in staat zou zijn om zelfstandig in haar levensonderhoud te voorzien waardoor ze in een toestand van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Door te verwijzen naar haar medisch dossier en opnieuw te stellen dat ze een operatie aan haar arm heeft ondergaan, maakt ze niet aannemelijk dat ze omwille van deze problematiek niet zelfstandig in haar levensonderhoud kan voorzien. Ook de gegevens uit het bij aanvullende nota van 27 januari 2026 neergelegde medisch dossier kan dergelijks niet blijken. Ze kan dan ook geen afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen grond.

Wat betreft haar psychologische problemen werd vastgesteld dat uit het door haar neergelegde psychologische attest niet blijkt dat ze omwille van haar psychische noden niet in staat is om zelfstandig in haar levensonderhoud te voorzien, waardoor ze bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie van ernstige materiële deprivatie zal terechtkomen. In het door haar neergelegde document kon ook worden gelezen dat een gedwongen terugkeer naar Griekenland een hoog risico op hertraumatisering en verder psychische decompensatie inhoudt. Een terugkeer naar Griekenland zou verder ernstig schadelijk en potentieel levensgevaarlijk zijn voor haar mentale gezondheid. In de beschikking werd echter gesteld dat het niet duidelijk is waarop de behandelend psycholoog deze conclusie baseert of waarom verzoekende partij denkt dat een terugkeer naar Griekenland dergelijke negatieve gevolgen zou hebben voor haar mentale toestand. De documenten die haar psychologische toestand dienen te staven, tonen dan ook niet aan dat ze bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Haar mentale toestand kan dan ook niet beschouwd worden als een bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak. In het psychologisch attest van 27 januari 2026 dat werd toegevoegd door middel van een aanvullende nota, kan worden gelezen dat de verzoekende partij kampt met uitgesproken in- en doorslaapproblemen. Haar klachten van slapeloosheid versterken haar klachten van *hyperarousal*, prikkelbaarheid en vermoeidheid overdag. De behandelend psycholoog wil aftoetsen of het gebruik van trazadone in lage dosering kan worden overwogen in ondersteuning van haar slaap. In haar documenten kan ook worden gelezen dat ze deze medicatie effectief heeft gekregen. In tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert tijdens de terechtzitting kan uit deze documenten niet blijken dat ze omwille van haar psychologische problemen niet zelfstandig in haar levensonderhoud kan voorzien waardoor ze bij een terugkeer naar Griekenland in een toestand van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Er wordt weliswaar aangegeven dat de in- en doorslaapproblemen een impact hebben op het dagelijks functioneren, de draagkracht en het behandelingstraject, doch er wordt niet verduidelijkt op welke wijze en met welke graad van ernst deze problemen haar dagdagelijks functioneren beïnvloeden. Er kan alleszins niet blijken dat deze slaapproblemen van dermate aard zijn, dat deze het voor verzoekende partij onmogelijk maken om haar rechten te doen gelden in Griekenland en zich aldaar staande te houden. Uit het overzicht van het medisch dossier kan ook worden afgeleid dat verzoekende partij rond dezelfde periode als de attestering van de psycholoog, dat haar dagelijks functioneren een impact kent, alhier aan het werk was. Er kan dan ook worden aangenomen dat deze impact op het dagelijks functioneren niet van deze aard is, dat deze verhindert dat verzoeker werkt. Haar medisch dossier kan geen afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen grond.

Waar ze tijdens de terechtzitting stelt dat ze geen actief AMKA-nummer heeft en geen indicaties heeft dat ze nu wel toegang zou hebben tot de gezondheidszorg, kan ze geen afbreuk doen aan wat hierover in de beschikking werd gesteld. In de beschikking werd ze er immers op gewezen dat ze niet aantoonde dat ze, in deze omstandigheden, geen toegang zou hebben tot medische en/of psychologische zorg. Uit haar verklaringen blijkt verder dat ze wel degelijk toegang had tot medische zorgen in Griekenland, daar ze aldaar een behandeling heeft gekregen. Ze werd immers geopereerd aan haar arm en ze diende niet te betalen voor deze zorg. Er werd in de beschikking ook uitgebreid ingegaan op het feit dat ze niet aantoonde dat ze er niet in zou slagen om haar AMKA te activeren in Griekenland. Ze brengt geen elementen bij waaruit zou kunnen blijken dat deze motivering niet langer geldig of correct blijkt te zijn.

De verzoekende partij verwijst in haar aanvullende nota ook naar het arrest van 3 juli 2025 met nummer 329 272 en het arrest van 29 oktober 2025 met nummer 335 138. Er dient echter op gewezen dat de Belgische rechtsorde geen precedentenwerking kent. Een verwijzing naar deze arresten is dan ook niet dienstig. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt ook in het kader van

een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen en toegespitst op de individuele situatie van verzoekende partij. In de mate dat verzoekende partij kritiek zou uitoefenen op het gebruik van de COI Focus GRECE "Aide aux migrants" van juli 2025, dient de Raad vast te stellen dat dit geen afbreuk kan doen aan de gedane analyse, die voldoende steun vindt in de overige gehanteerde rapporten.

De verzoekende partij brengt in het kader van haar vraag tot horen, tijdens de terechtzitting en bij aanvullende nota's, geen elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zouden verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loop te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Ze kan dan ook geen afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen grond.

5.2. In de beschikking van 16 december 2025 wordt verder uitgebreid ingegaan op de persoonlijke situatie van de verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en worden de door haar aangehaalde individuele elementen omstandig besproken, waarbij wordt vastgesteld dat ze niet aantoonbaar dat ze persoonlijk haar rechten en voordelen als statushouder in Griekenland niet meer kan laten gelden en een situatie van materiële deprivatie dreigt. Deze beoordeling is gebaseerd op de volgende vaststellingen: (i) de Griekse verblijfsvergunning van de verzoekende partij is geldig tot en met 7 juni 2026, (ii) haar Grieks paspoort is geldig tot en met 5 juli 2028, (iii) ze heeft slechts 8,5 maanden als begunstigde van internationale bescherming met de vereiste verblijfsdocumenten in Griekenland verbleven, (iv) ze heeft illegaal gewerkt in Griekenland maar ze heeft niet de te verwachten stappen gezet om legale tewerkstelling te vinden, (v) ze was steeds in staat om huisvesting te vinden in Griekenland, maar indien ze vond dat deze huisvesting niet afdoende was, toont ze niet aan de vereiste stappen te hebben gezet om legale huisvesting te vinden, (vi) ze toont niet aan dat ze inspanningen heeft geleverd om hulp en steun in Griekenland te vinden, (vii) ze heeft geen inspanningen gedaan om Grieks te leren.

De verzoekende partij doet in het kader van haar vraag tot horen geen inspanning om deze vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen. Ze beperkt zich tot te stellen dat ze nooit legaal werk heeft gevonden en meermaals werd uitgebuit. Hierboven werd echter reeds herhaald dat ze geen dienstige inspanningen heeft geleverd om legale tewerkstelling te vinden in Griekenland. Haar betoog kan dan ook geen afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen grond.

De twee rapporten die de verzoekende partij toevoegt kunnen ook geen afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen grond. Ze dateren immers beiden van 2024. In de eerste plaats hadden deze rapporten reeds kunnen neergelegd worden bij het verzoekschrift dat dateert van 20 juni 2025, zodat deze niet dienstig voor het eerst bij aanvullende nota kunnen worden overgemaakt. Ten tweede kan deze informatie niet als recent worden beschouwd en beschikt de Raad bij het opstellen van de beschikking en huidig arrest over meer recente informatie met betrekking tot de levensomstandigheden van begunstigde van internationale bescherming in Griekenland.

5.3. De verzoekende partij brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 16 december 2025 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt de verzoekende partij heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES